1. Det var en söndagsafton.

Lugnt och sjungande.

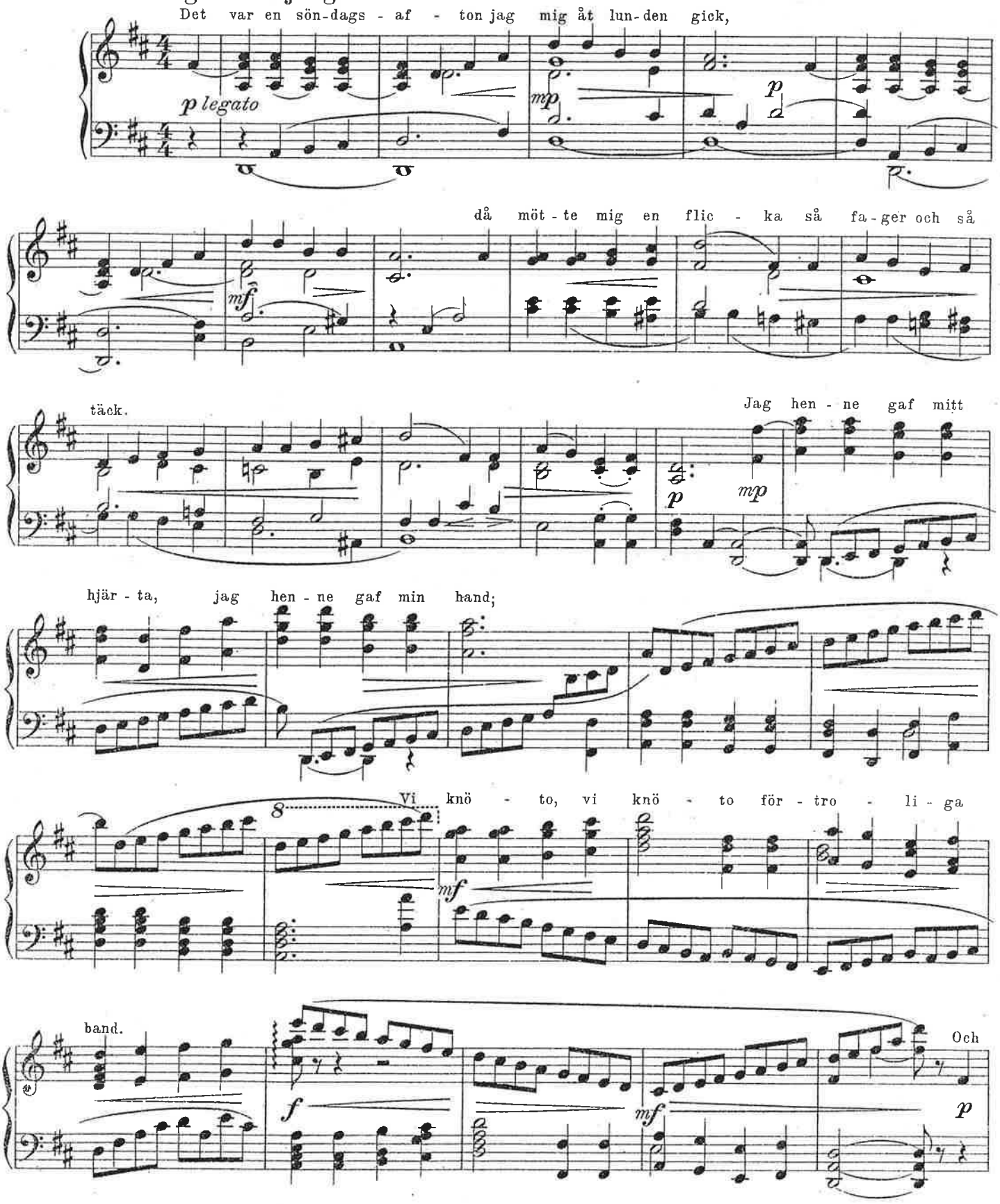

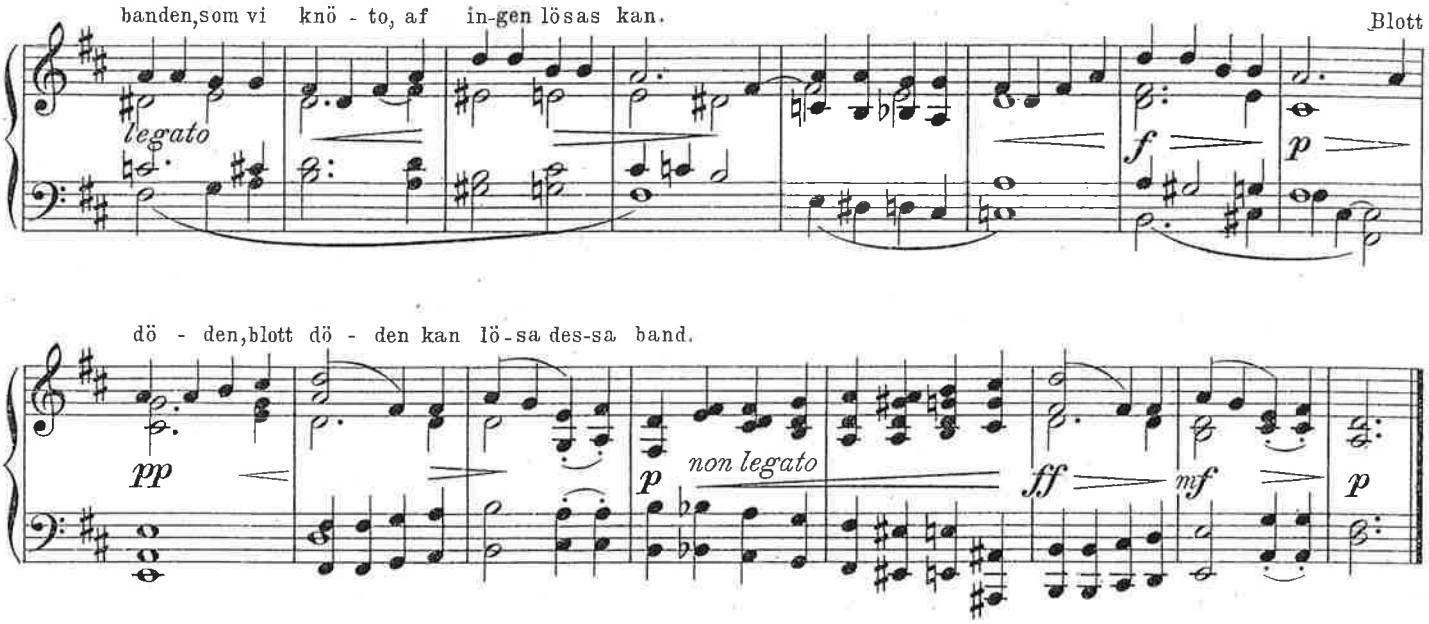

2. Och jungfrun, hon går i ringen.

Behagfull rörelse.

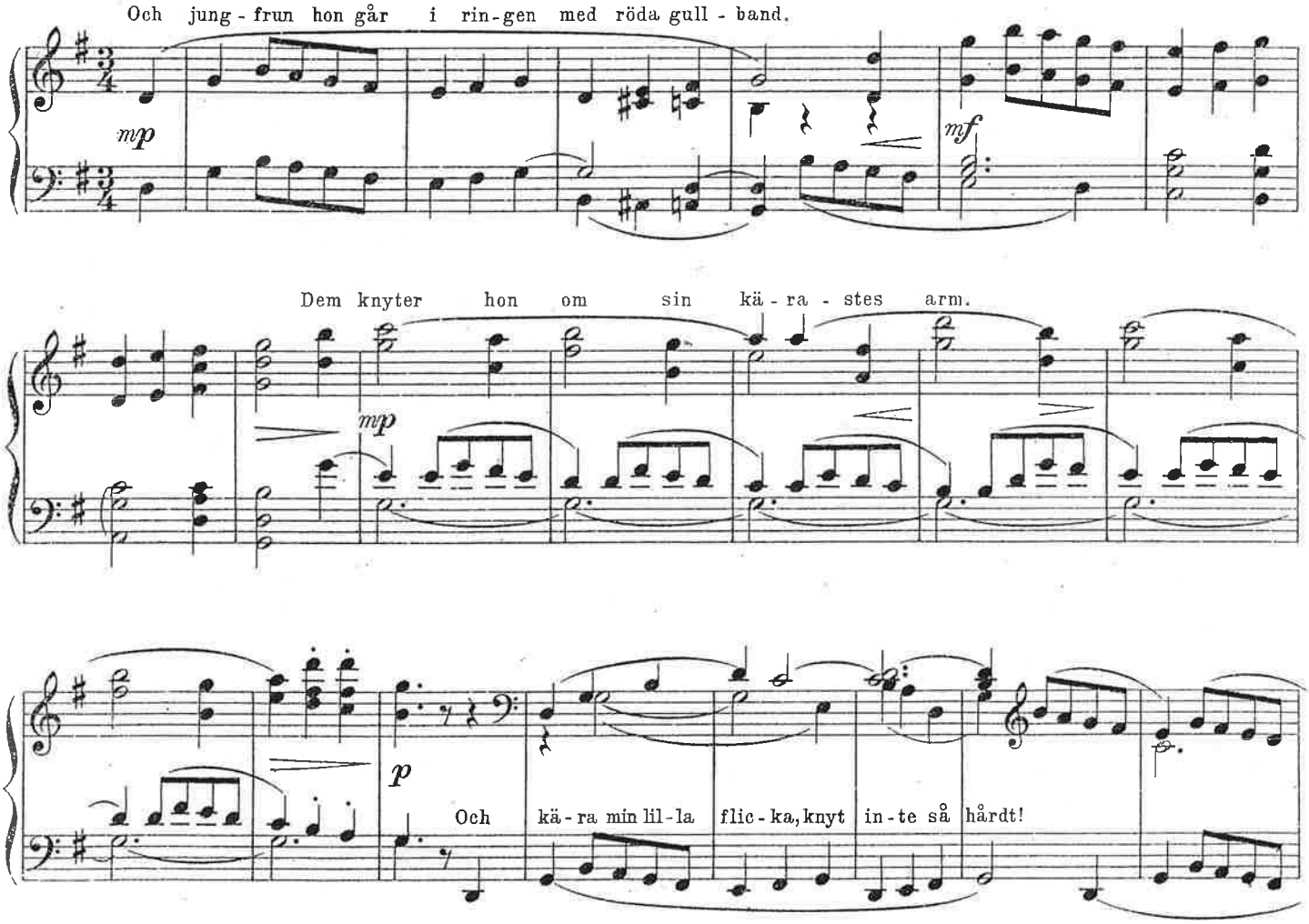

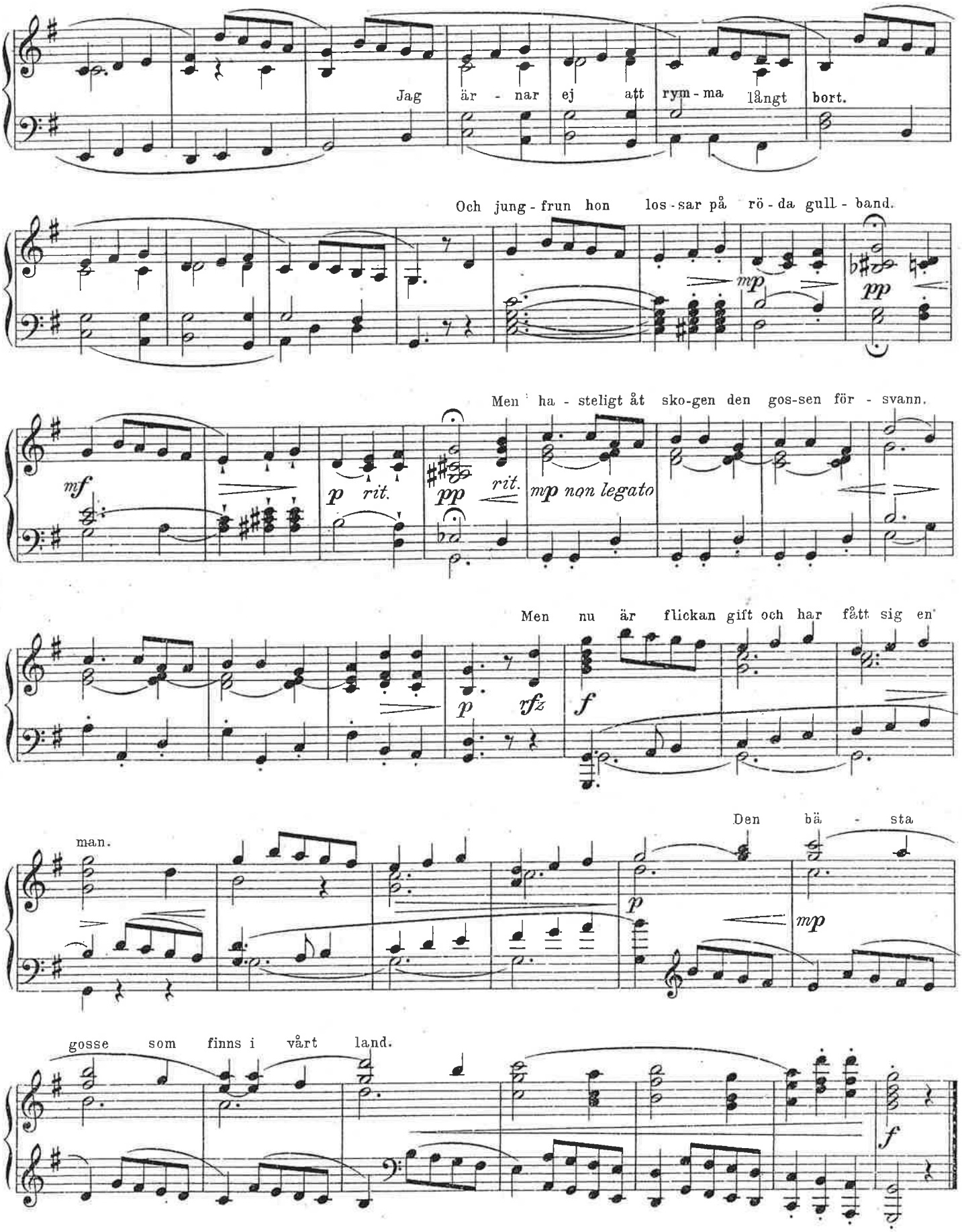
Jag är - nar ej att rym - ma långt bort.
Och jung - frun hon los - sar på rö - da gull - band.
Men ha - steligt åt sko-gen den gos-sen för - svann.
Men nu är flickan gift och har fått sig en
man.
Den bä - sta
gosse som finns i vårt land.

3. Kom, kom, fager ungersven!

Polska, ej för hastigt.

Kom, kom, fa-ger un-gersven, kom, för oss bå-da i dan-sen!

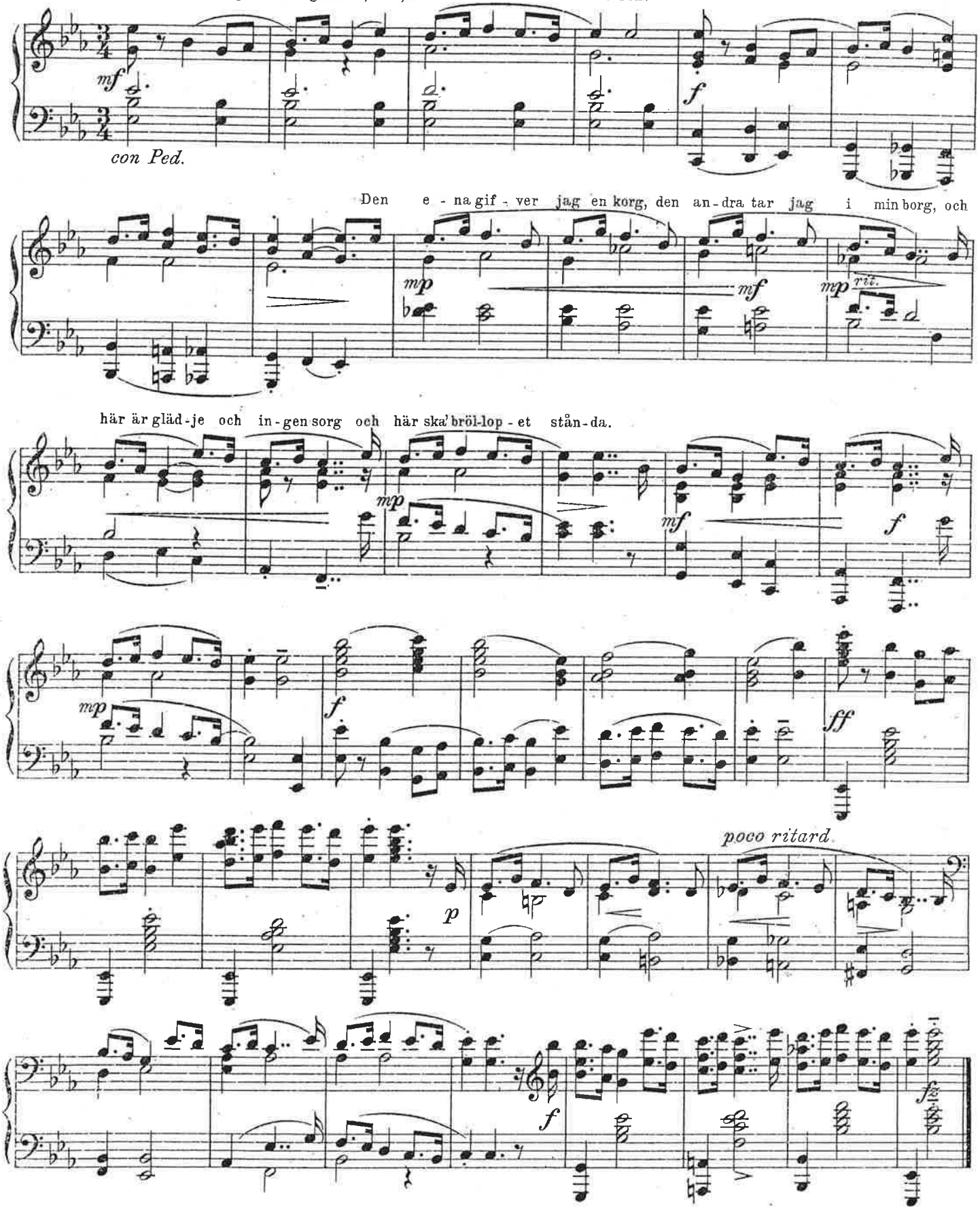

4. Skära hafre.

Ej hastigt.

Å skä - ra, skä - ra haf - re, men hvem ska' haf - ren bin - da? Jo, det ska' all - ra

p legato

con Ped.

kä - ra-sten min. Hvar skall jag ho - nom fin - na?

p dolce

Jag såg 'en i går af - se sent uti det kla - ra må - nesken. När hvar tog sin, så

mf *rfz*

tog jag min och så blef trol - let u - tan.

rf *p* *f*

rit. *p* *pp*

5. Hej, svej.

Polska.

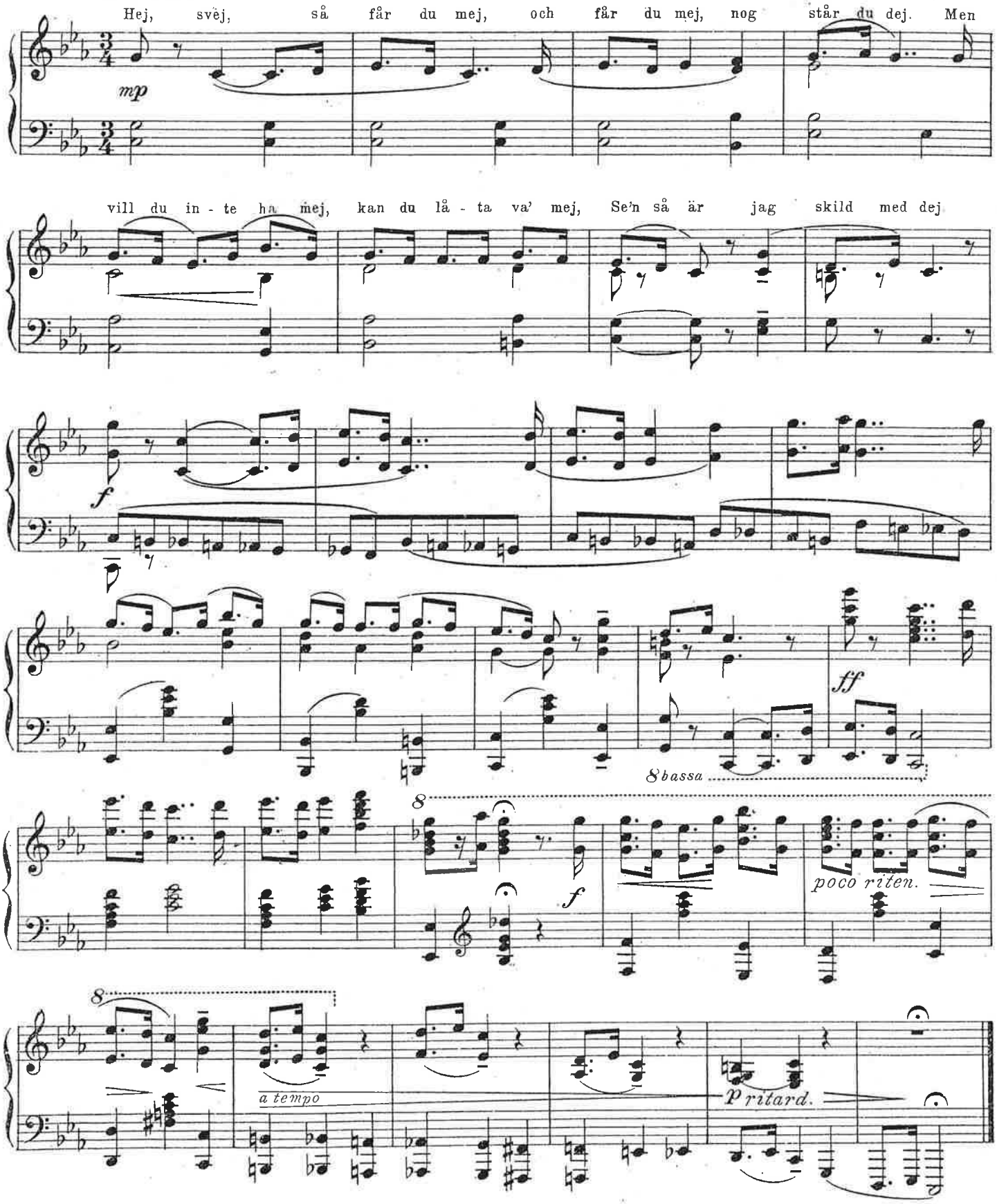

6. Domaredansen.

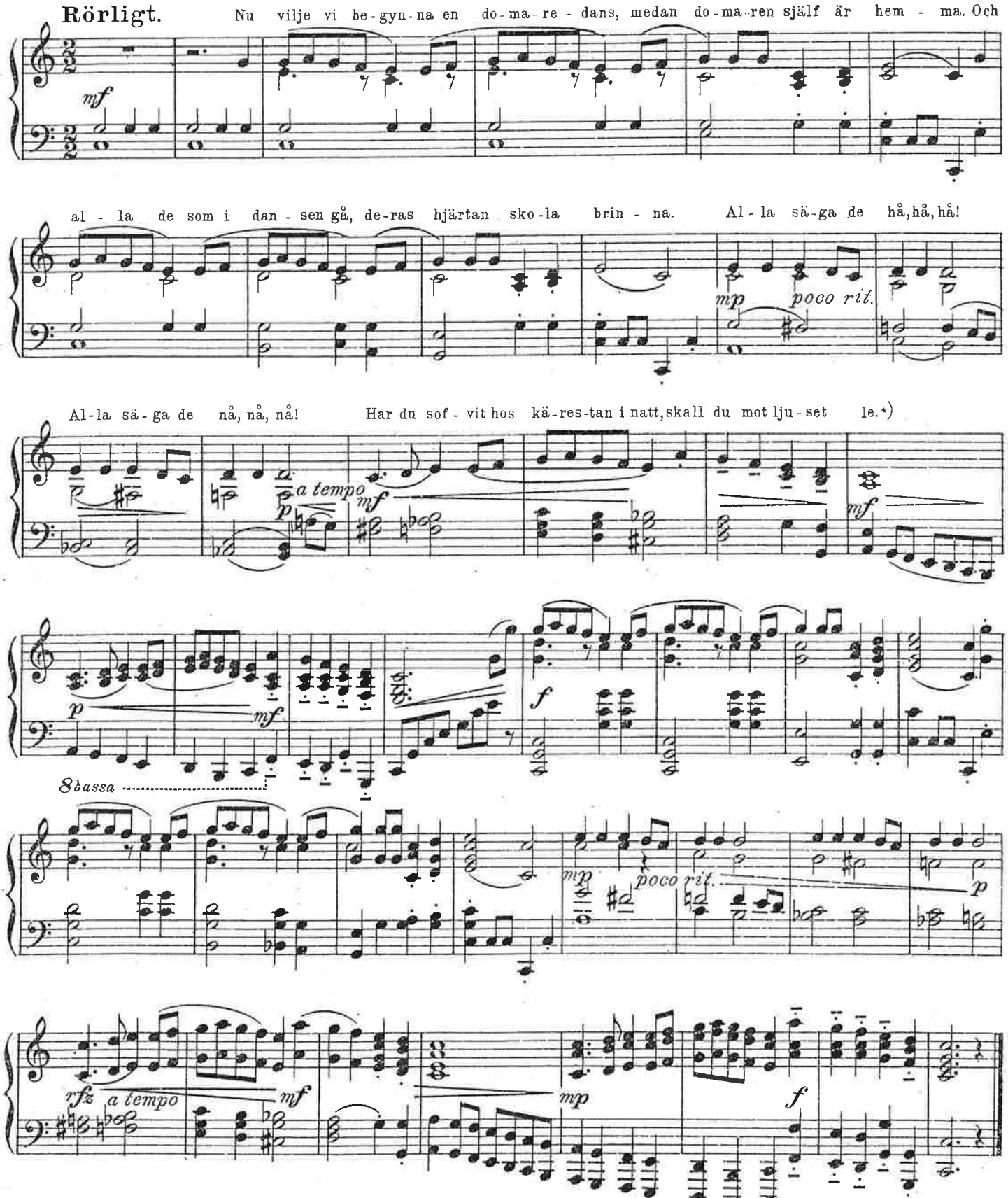

*) Ett tändt ljus hålles vid dessa ord framför den tilltalades ansikte. Orden pläga för öfrigt numera undergå en liten ändring på grund af en modernare anständighets kraf.

7. Vestbodansen.

Polska, ej för hastigt.

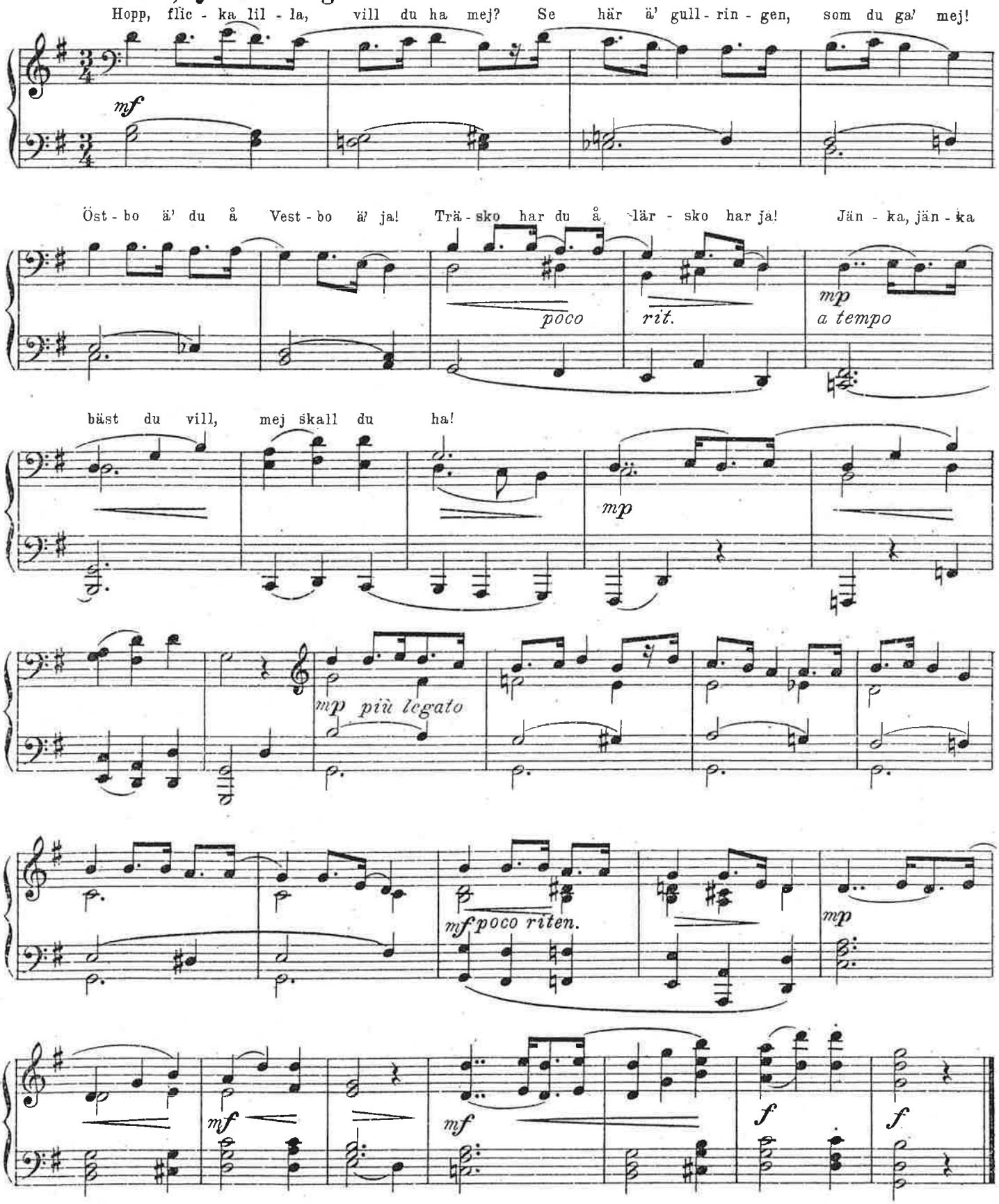

8. Inte må du tro, jag går och friar.

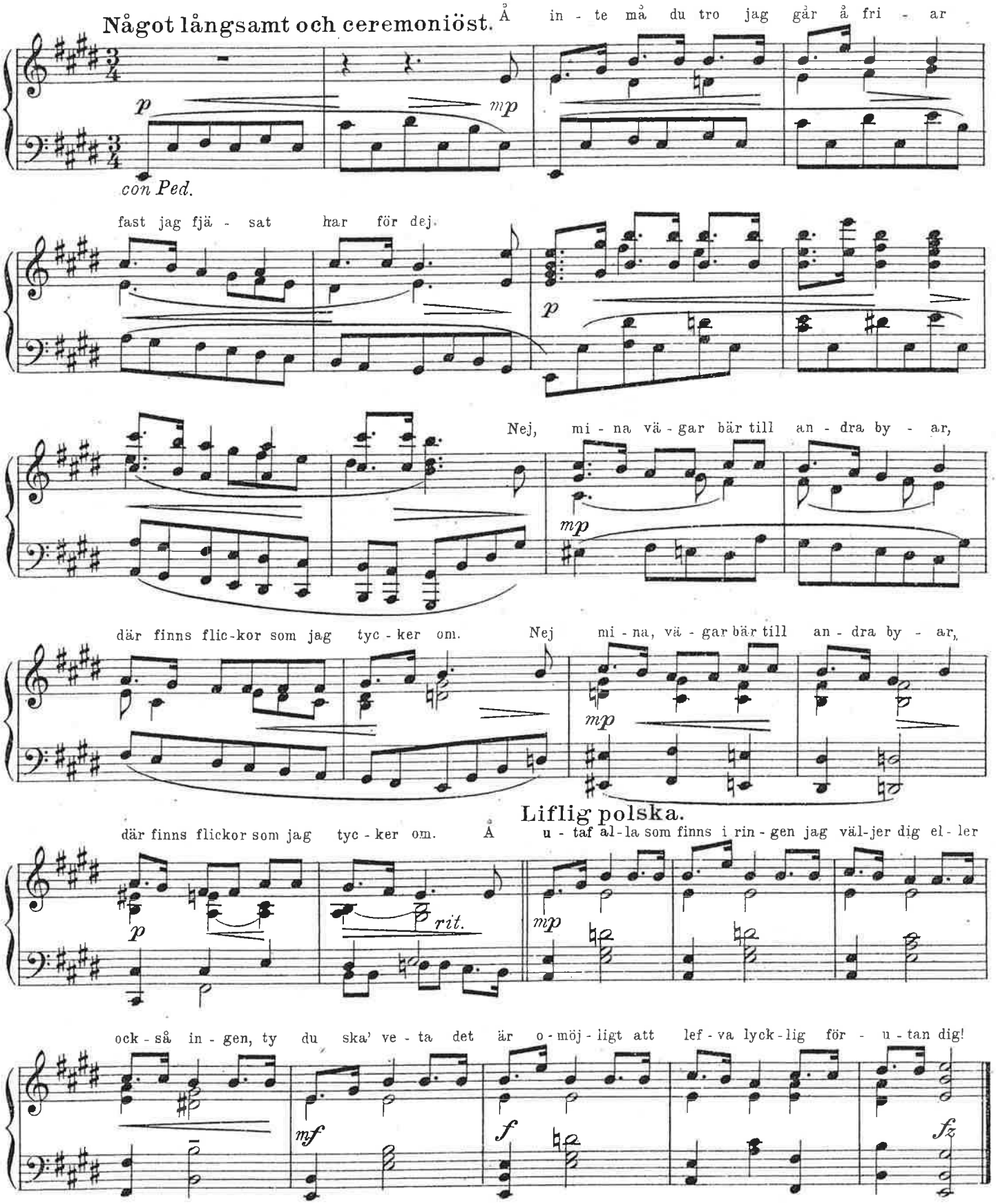

9. Tala om det för ingen.

Rörligt och muntert.

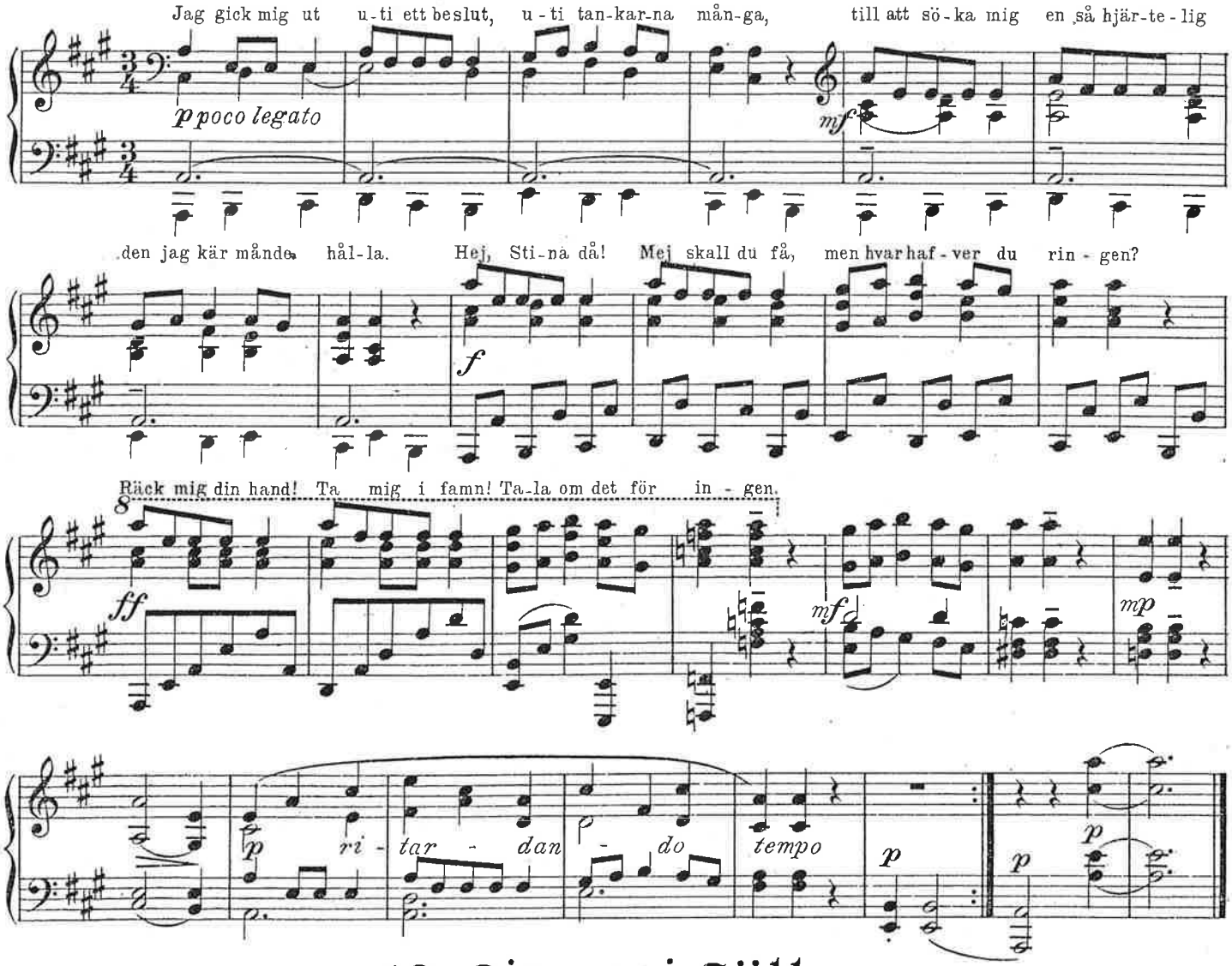

10. Simon i Sälle.

Långsamt och sirligt.

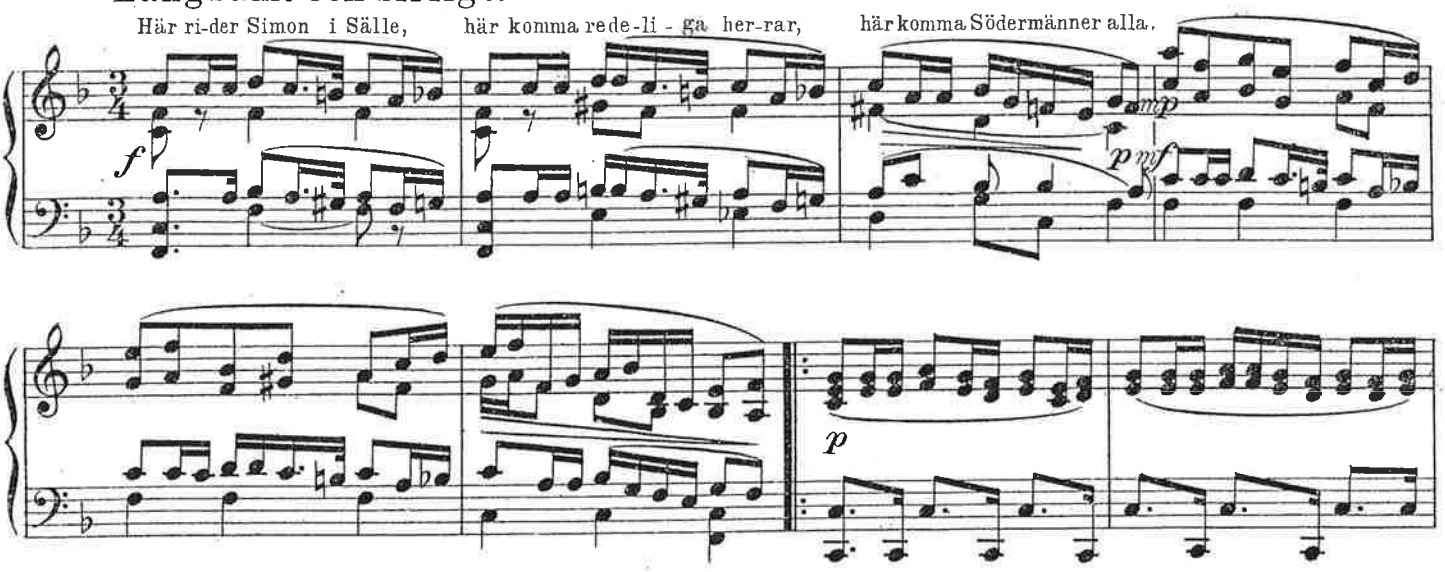

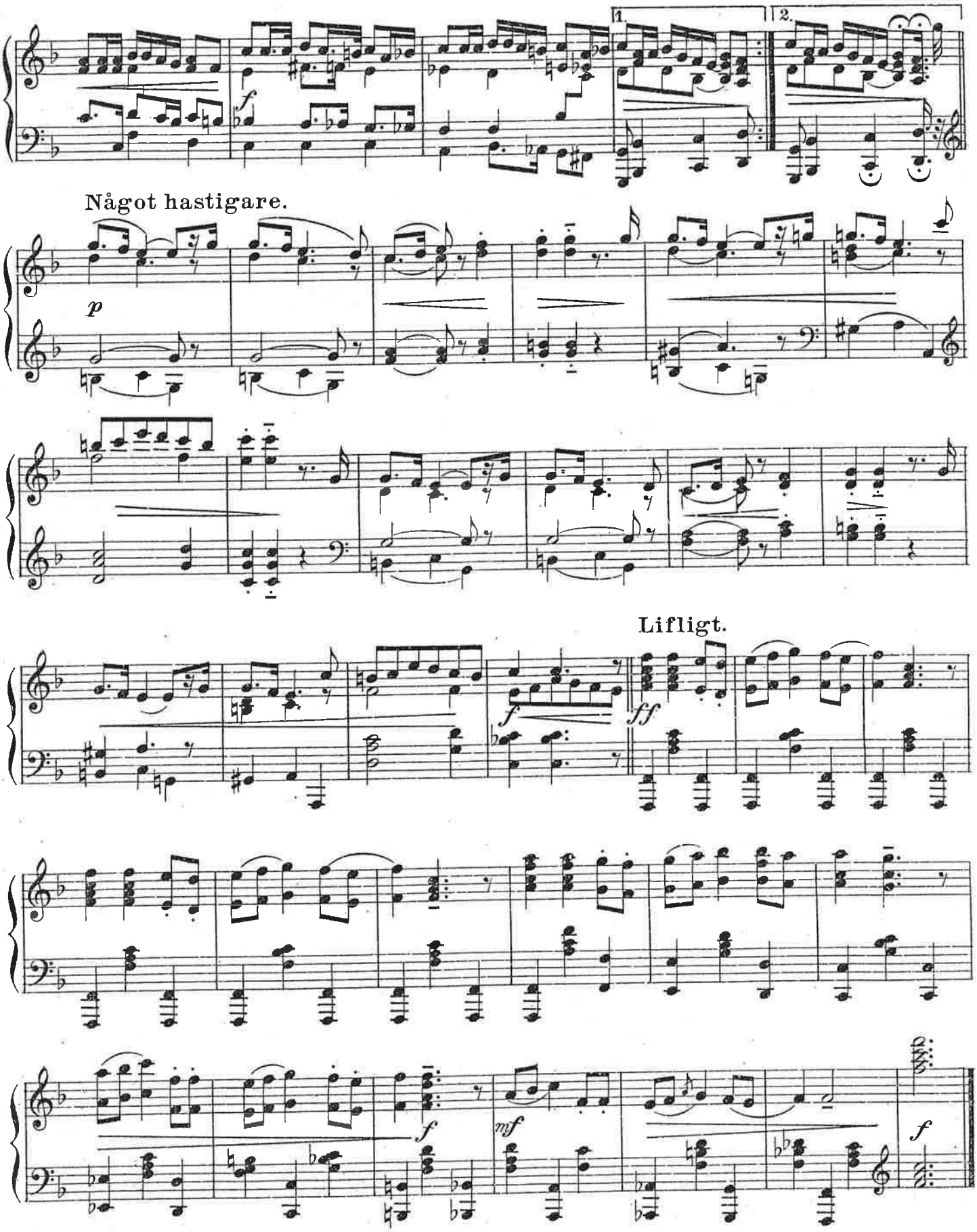
1.
2.
Något hastigare.
p
Lifligt.
f
ff
f
mf
f

11. Gammal sångpolska.*)

Ej for hastigt.

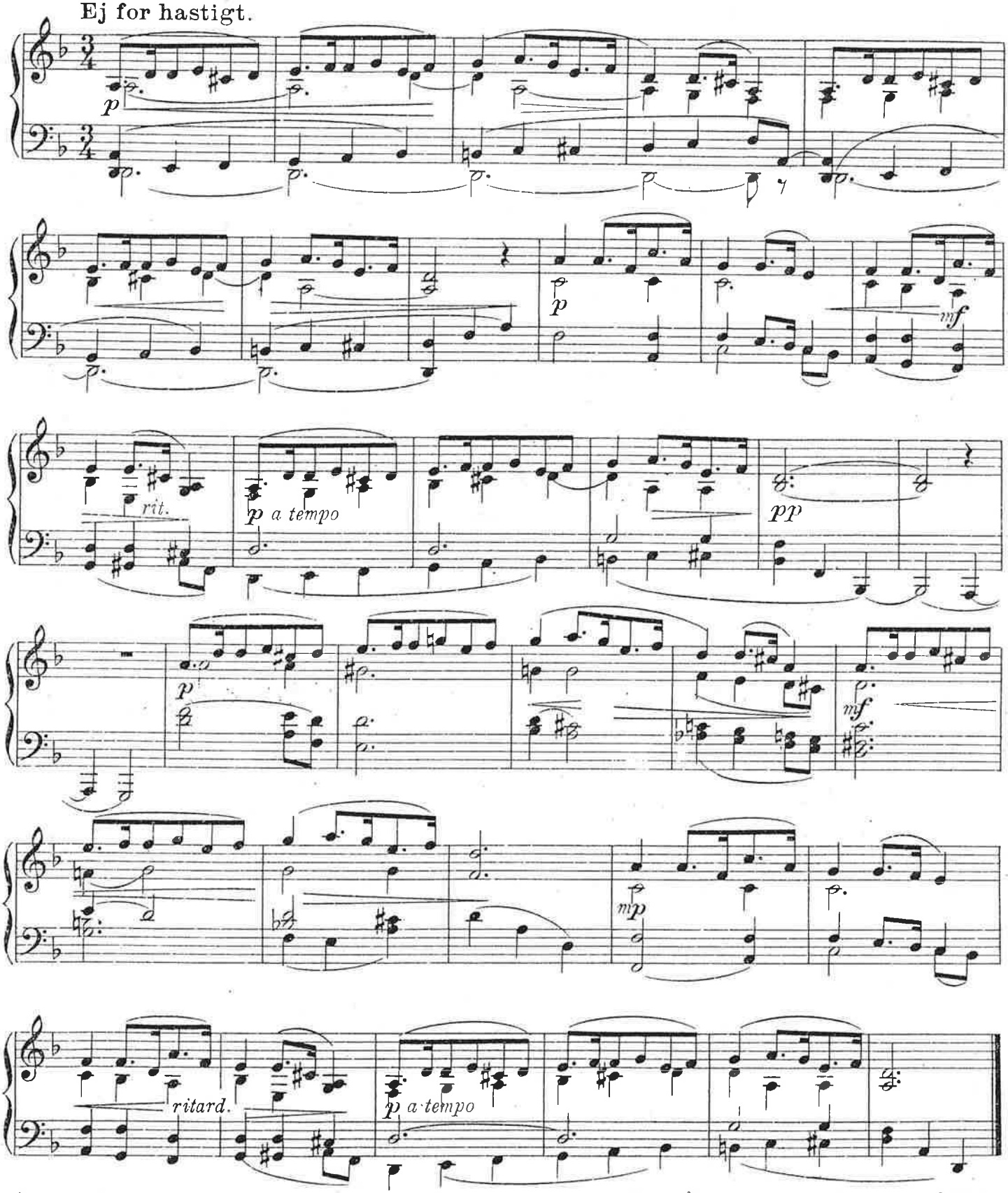

*) Med obetydliga varianter har denna melodi varit gjutform till olika texter, exempelvis "Vårvindar friska" och "Jag tror jag får börja öfverge att sörja."

12. Sångvals från Ångermanland.

Måttligt danstempo, klar rytm.

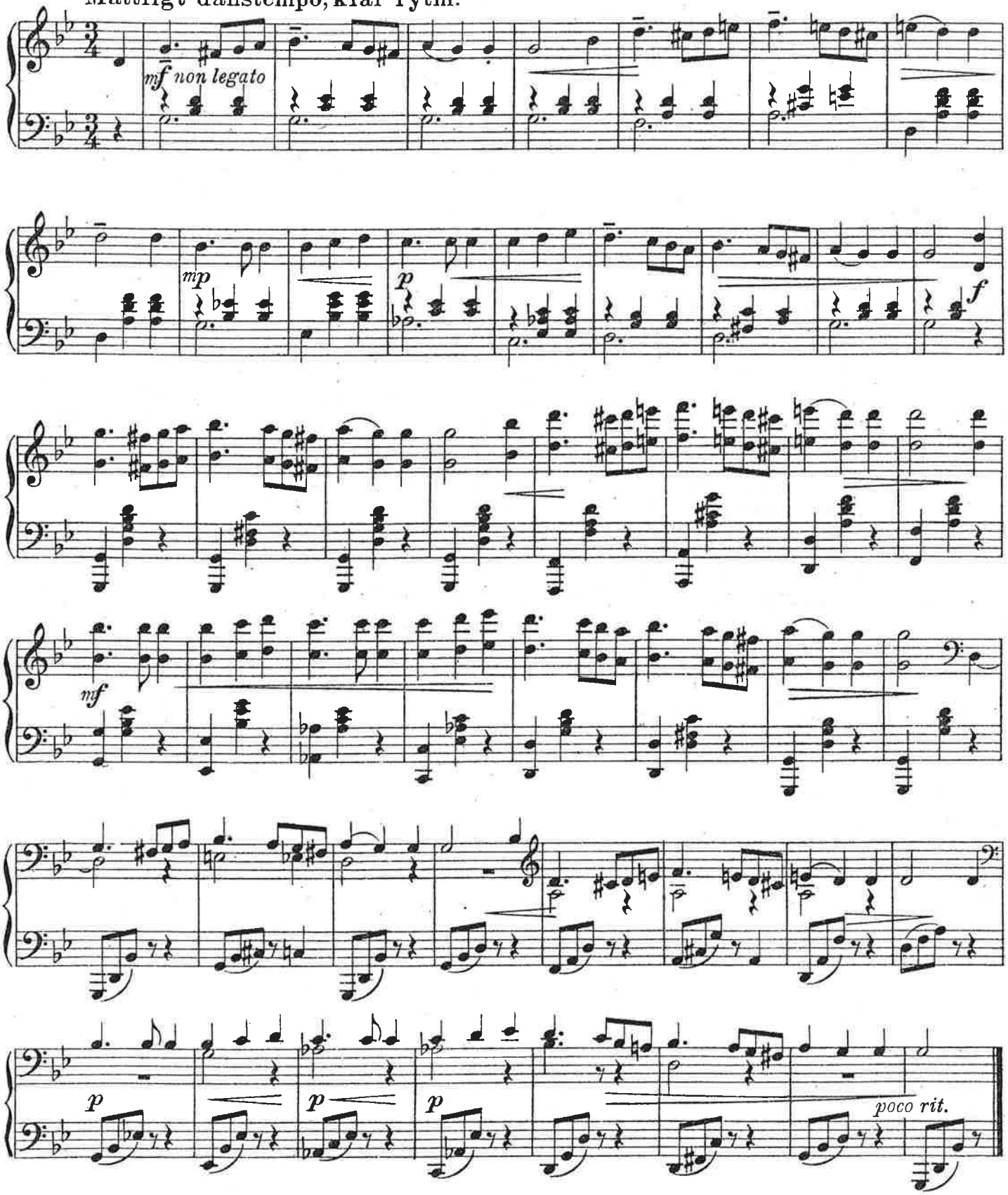

13. Jänta å ja.

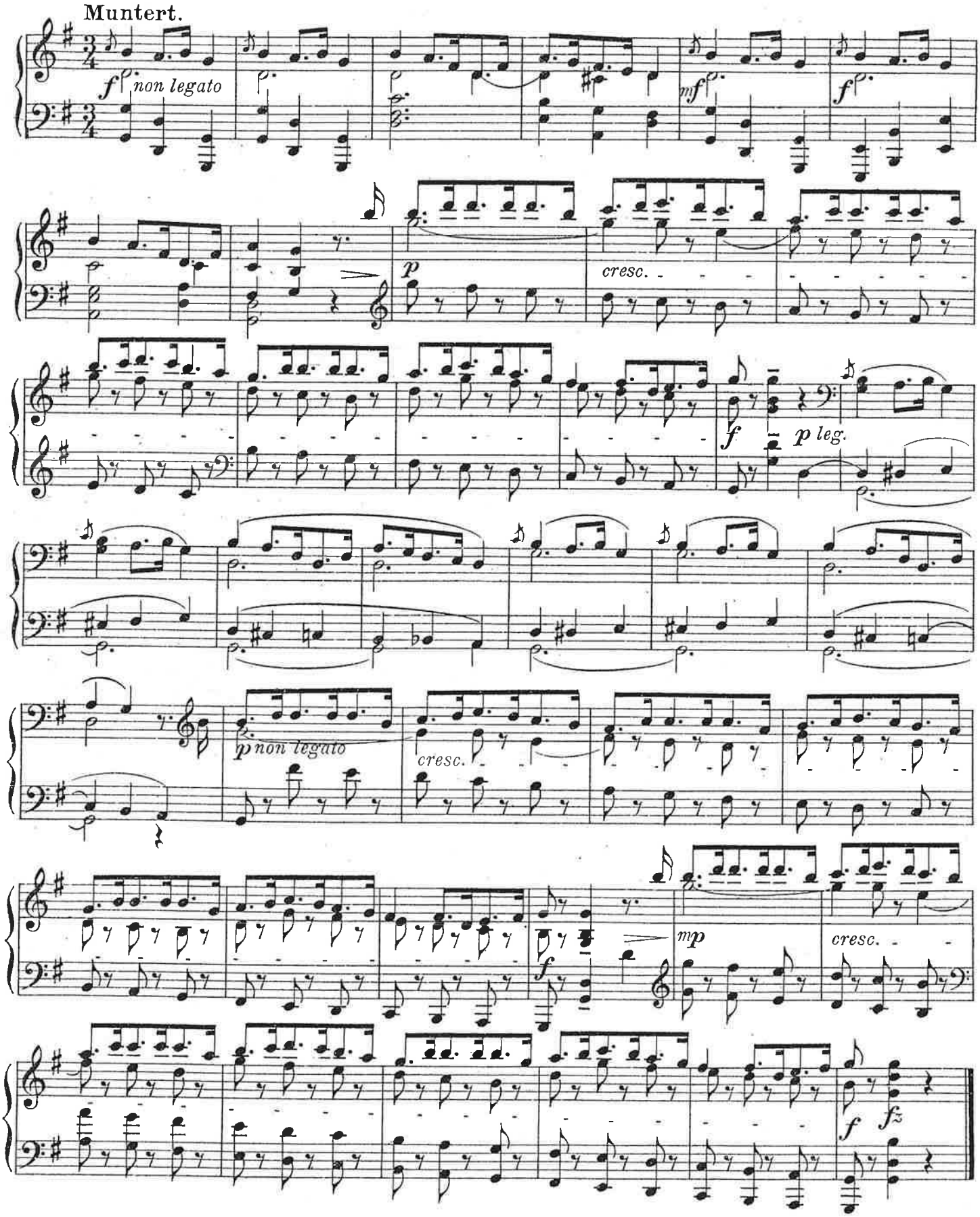
Muntert.
f non legato
mf
f
p
cresc.
f
p leg.
p non legato
cresc.
mp
cresc.
f
fz

14. Svensk halling.

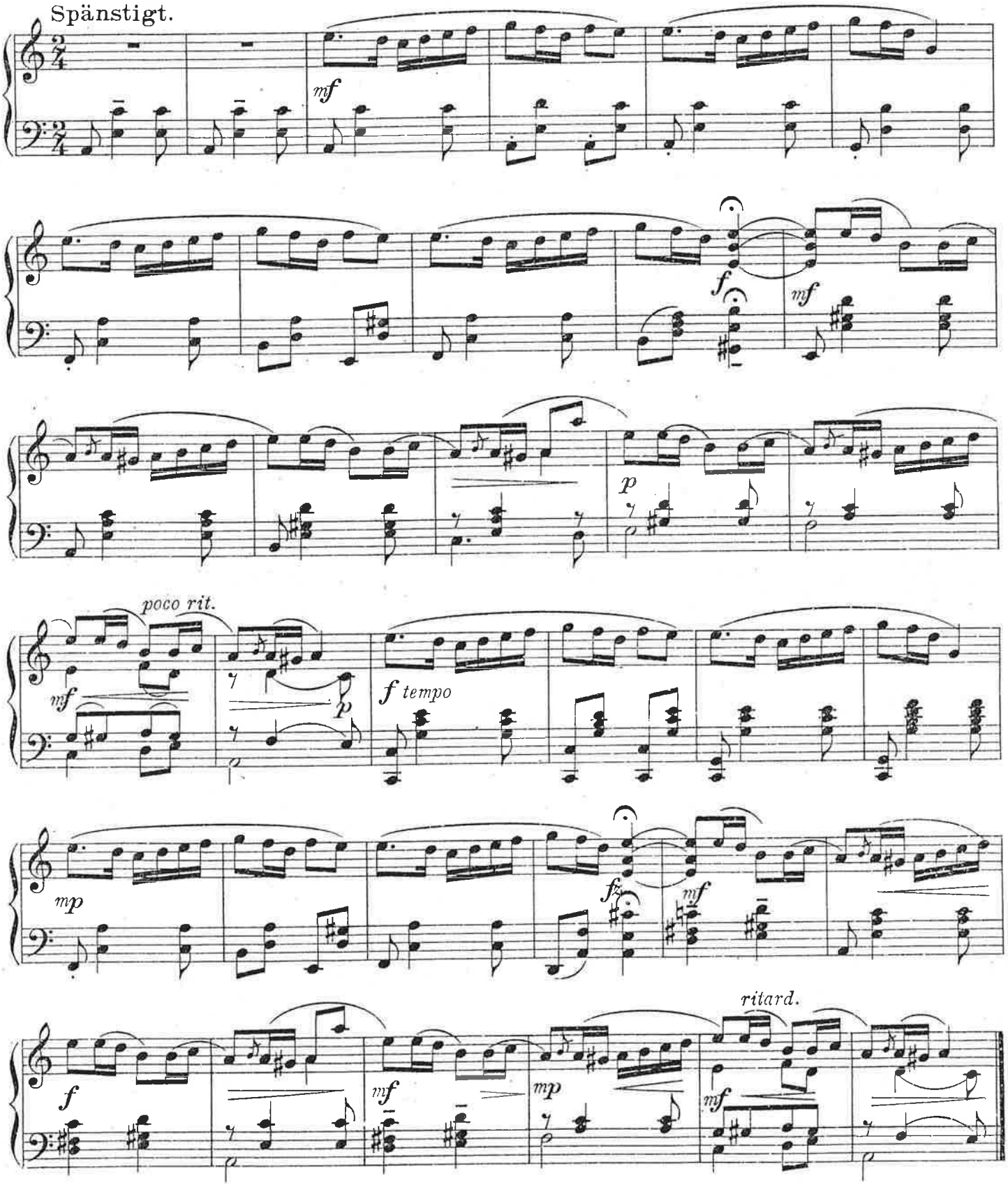

15. Ölandspolska.

Muntert hvirflande.

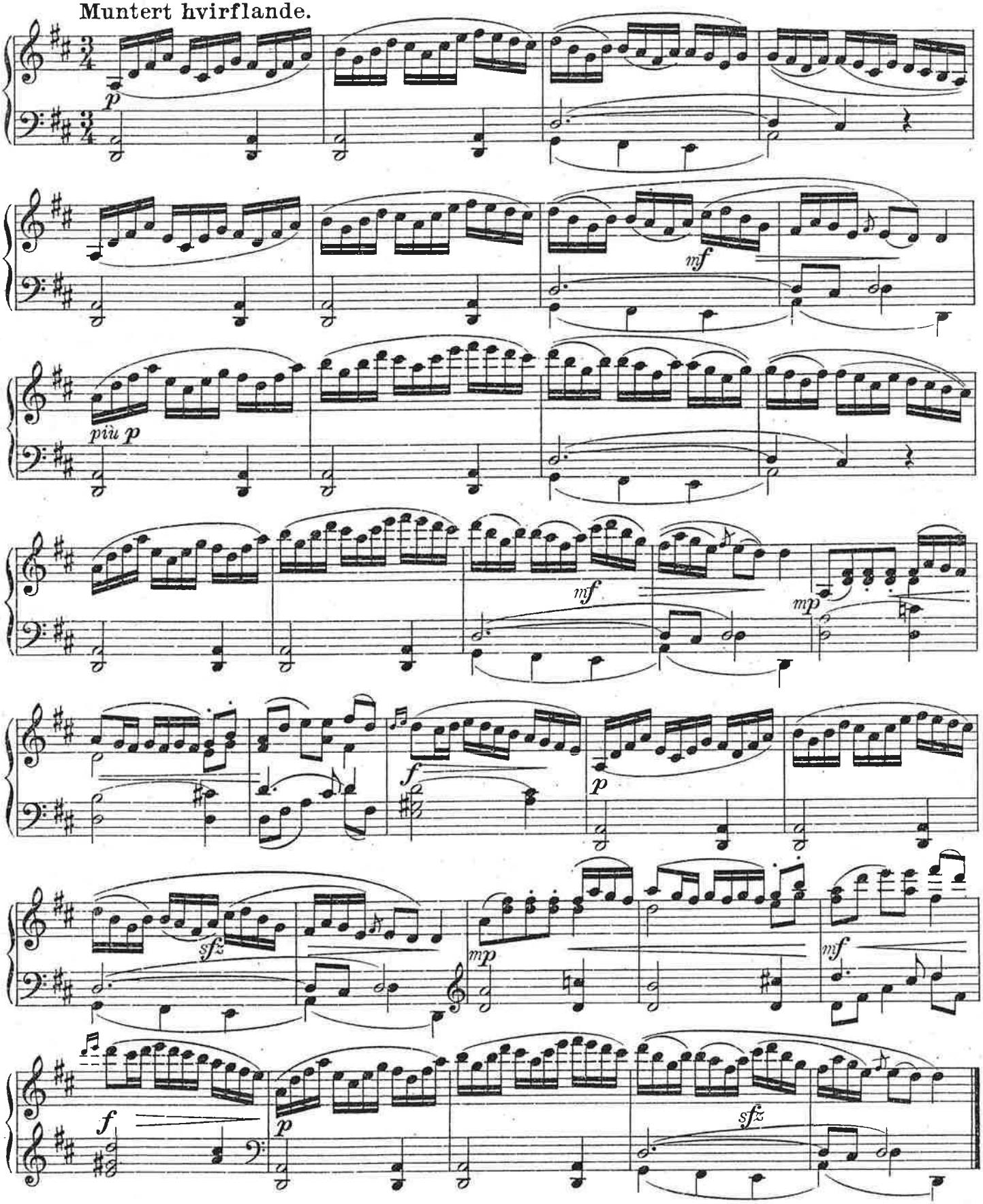

16. Daldansen.

Ej för hastigt, med kraftigt svingande rörelse.

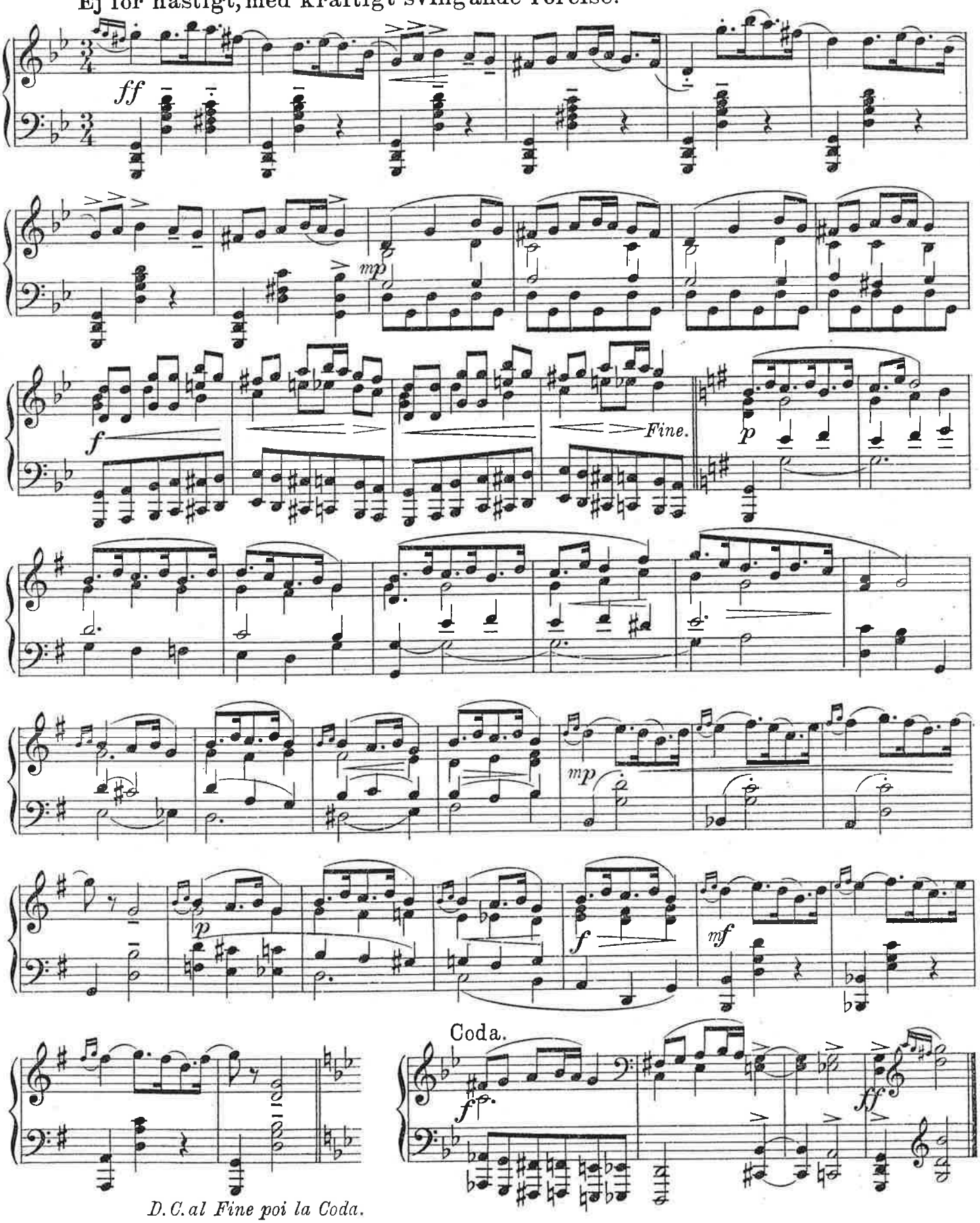

17. Östgötapolska.

Liffullt och festligt.

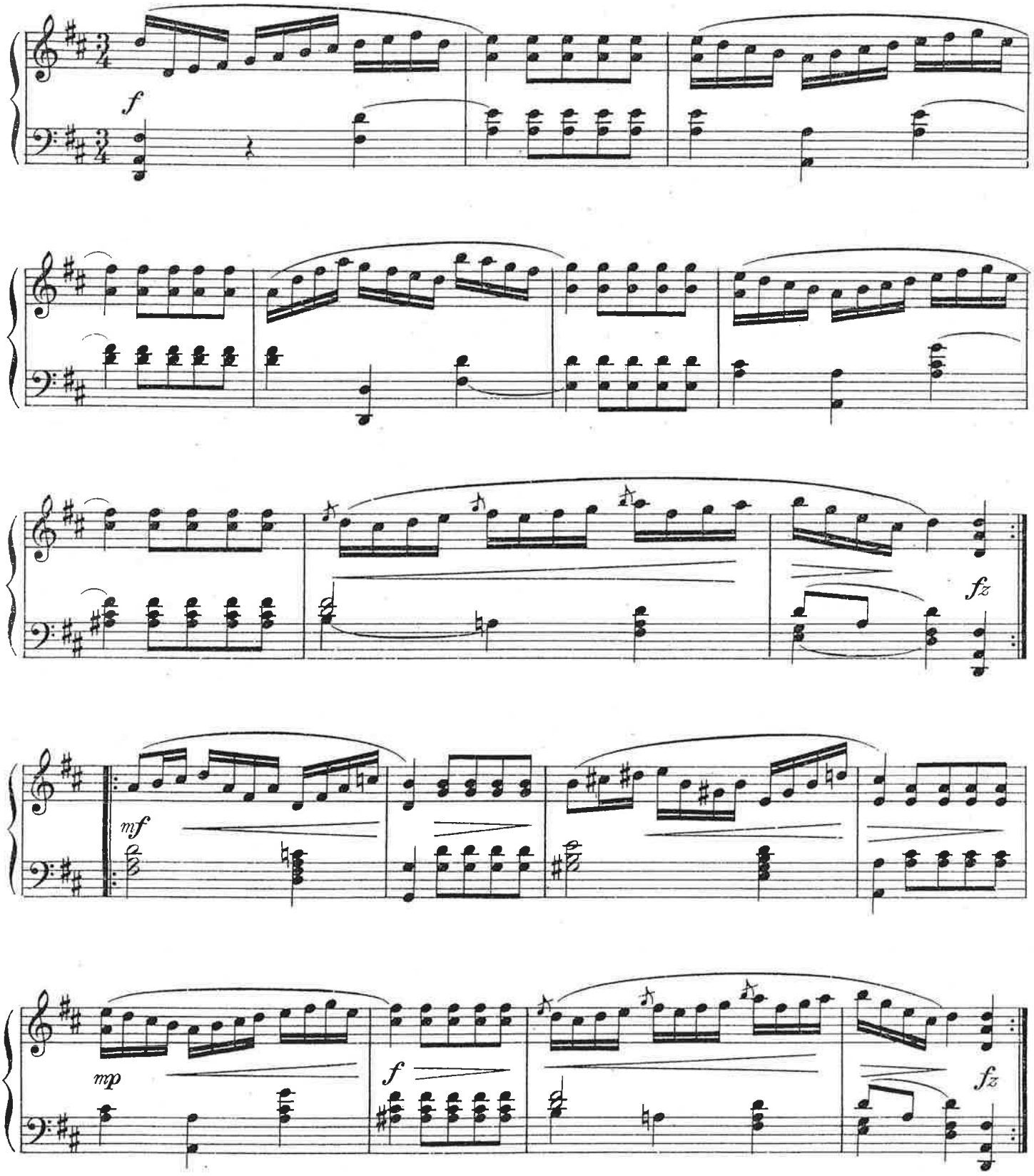

18. Vestgötapolska.

Rask, behagfull dansrörelse, spänstig rytm.

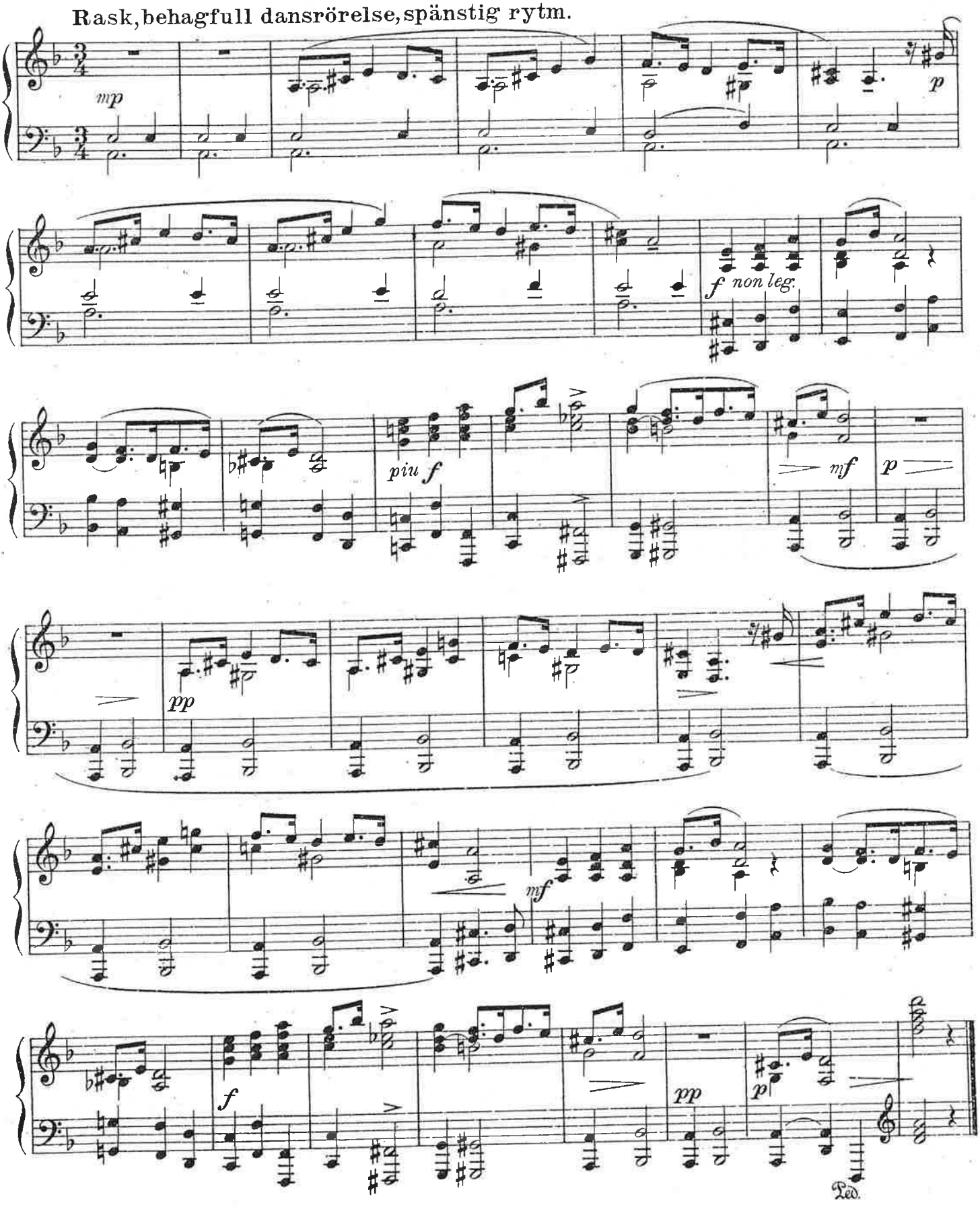

19. Polska från Nerike.

Något sirligt.

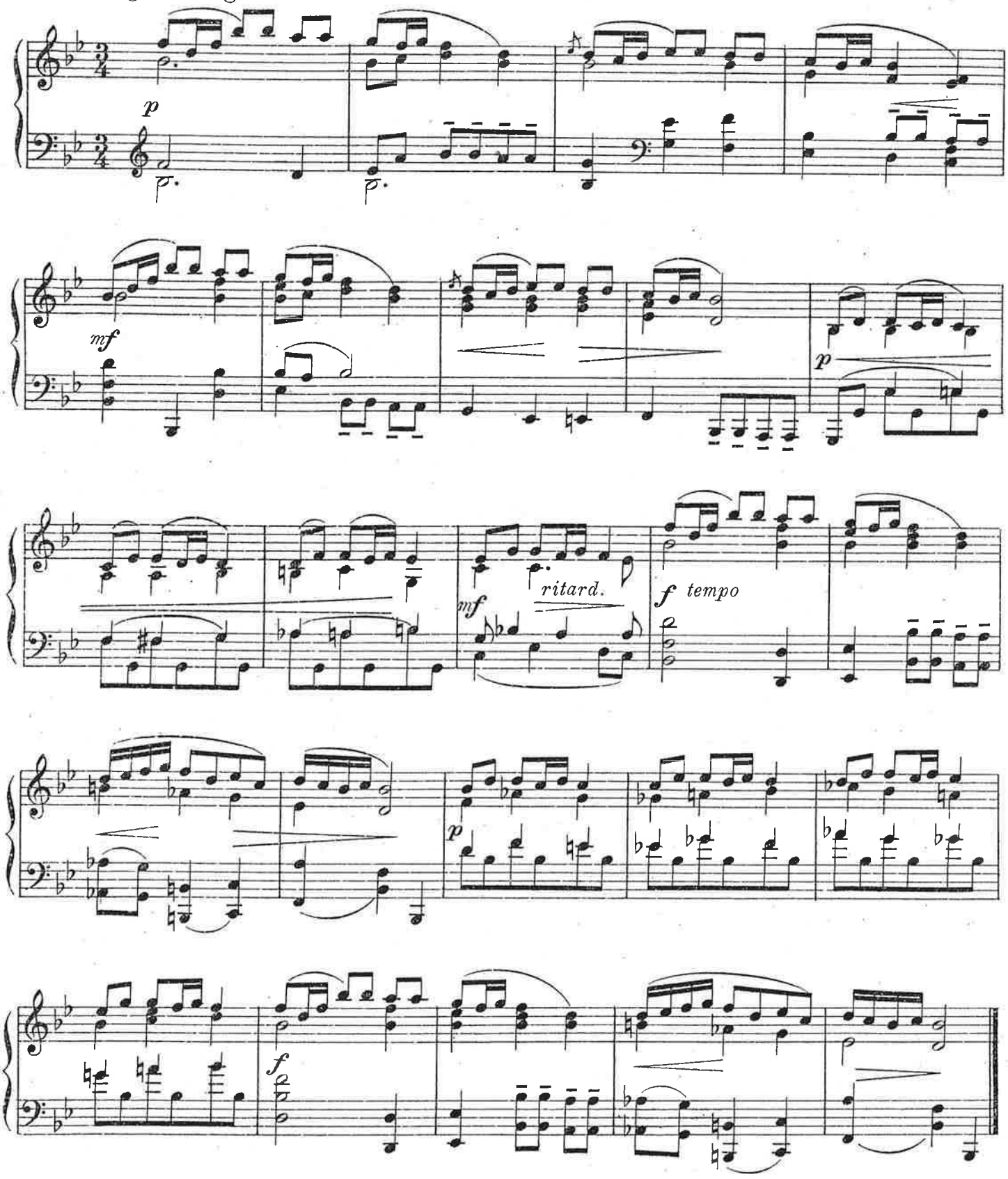

20. Dalslandspolska.*)

Rörligt.

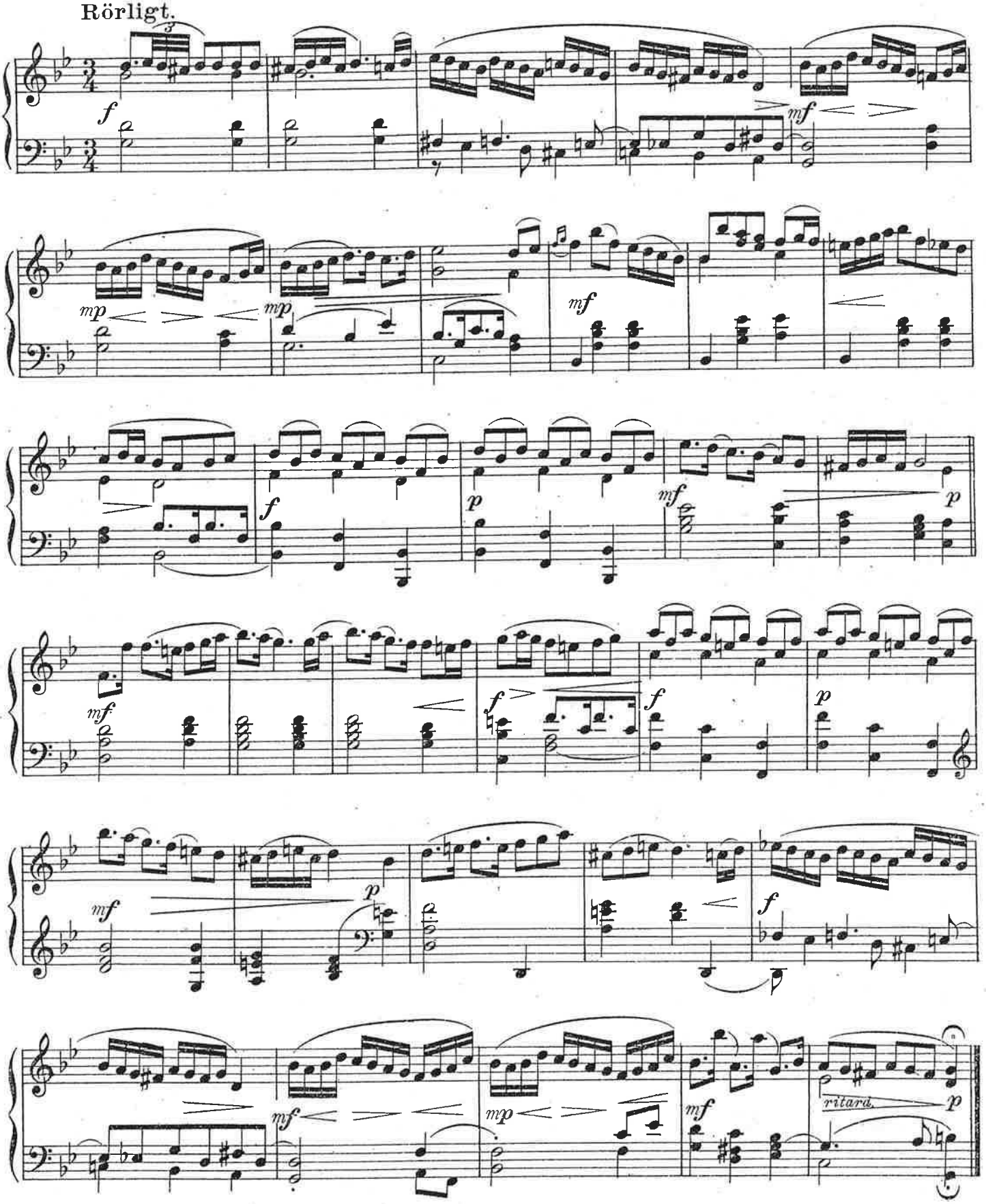

*) Melodien meddelad af tonsättarens mor, fru Mina Peterson-Berger.

21. Värmlandspolska.

Muntert, med stampande rytm.

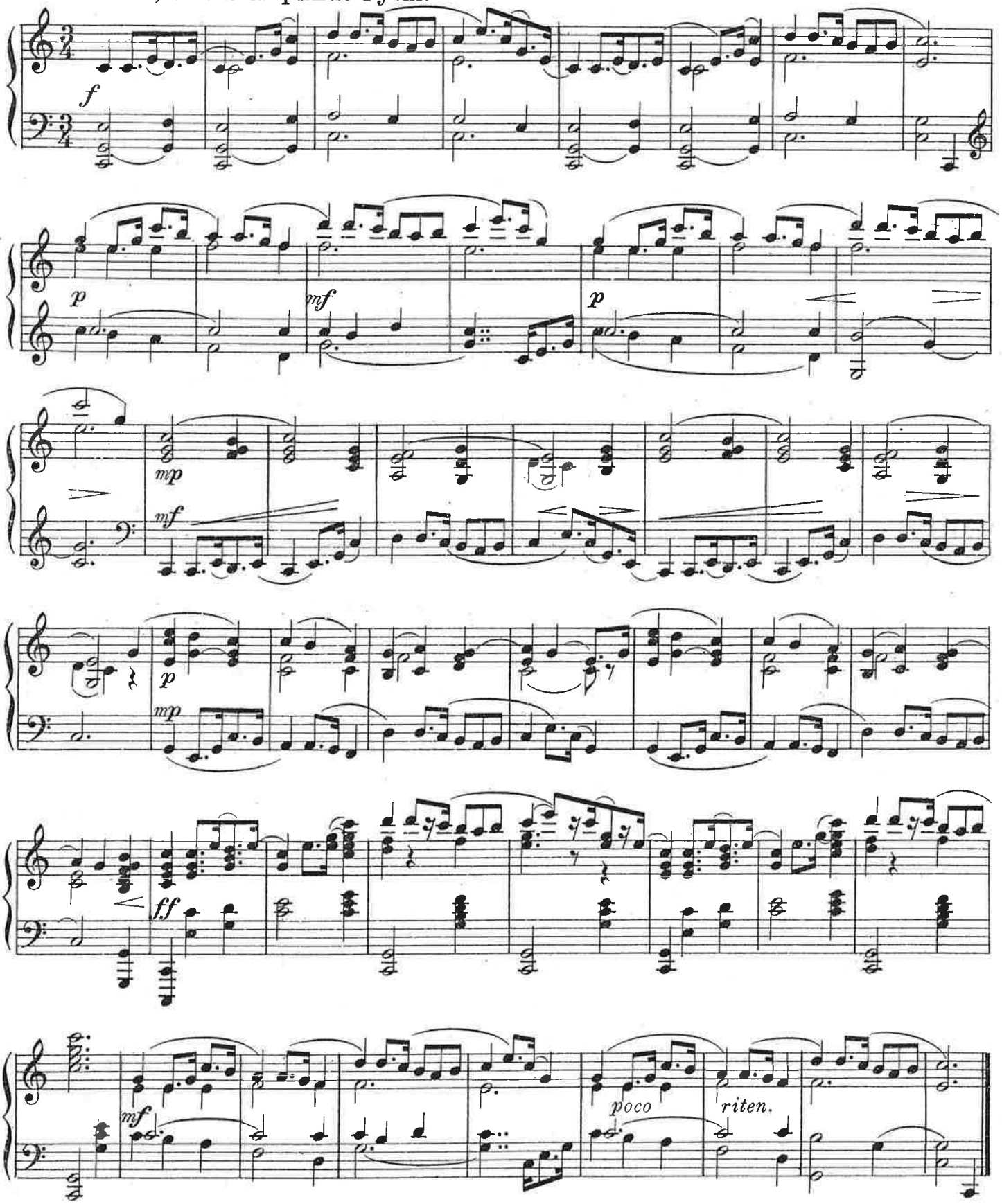

22. Upplandspolska.

Behagfullt, ej för hastigt.

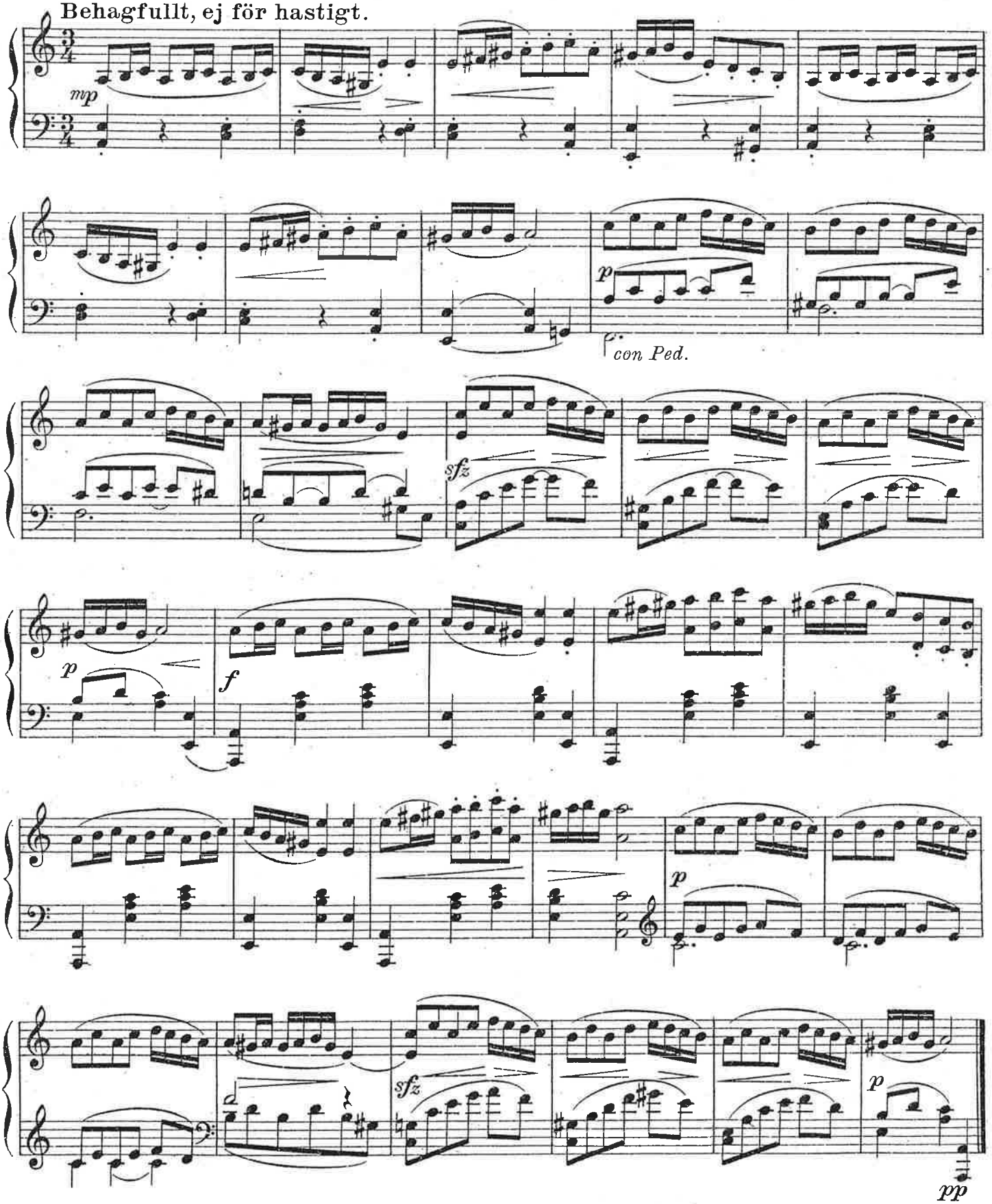

23. Jämtpolska.*)

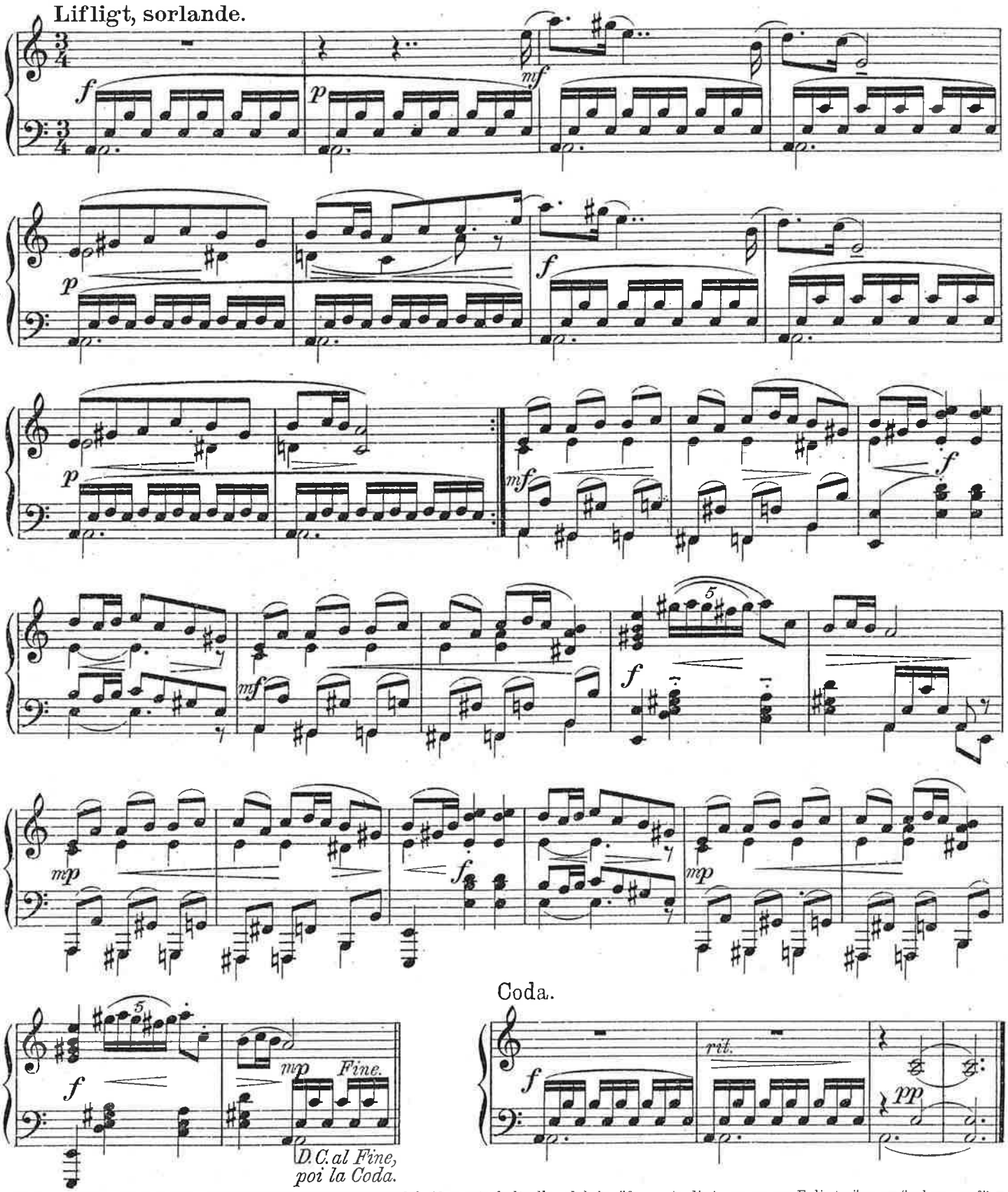

*) Denna polska tillhör den art folkmusik, som folktron tillskrifver ett-helt eller delvis-öfvernaturligt ursprung. Enligt sägnen är hennes första period (8 takter) komponerad af en ung bonddräng och spelman, medan han låg vid kvarnen och väntade på sin mäld. Han kunde emellertid omöjligt finna någon fortsättning. Förargad öfver sin ingifvelses tröghet afbröt han komponerandet med ett kraftuttryck, som innebar en uppmaning till "den lede" att spela resten. Knappt voro orden uttalade, förr än han hörde toner uppstiga ur forsbruset under kvarnen: polskans andra period, som Necken godhetsfullt ställde till hans förfogande.

24. Polska från Blekinge.

Kraftfullt och glädtigt.

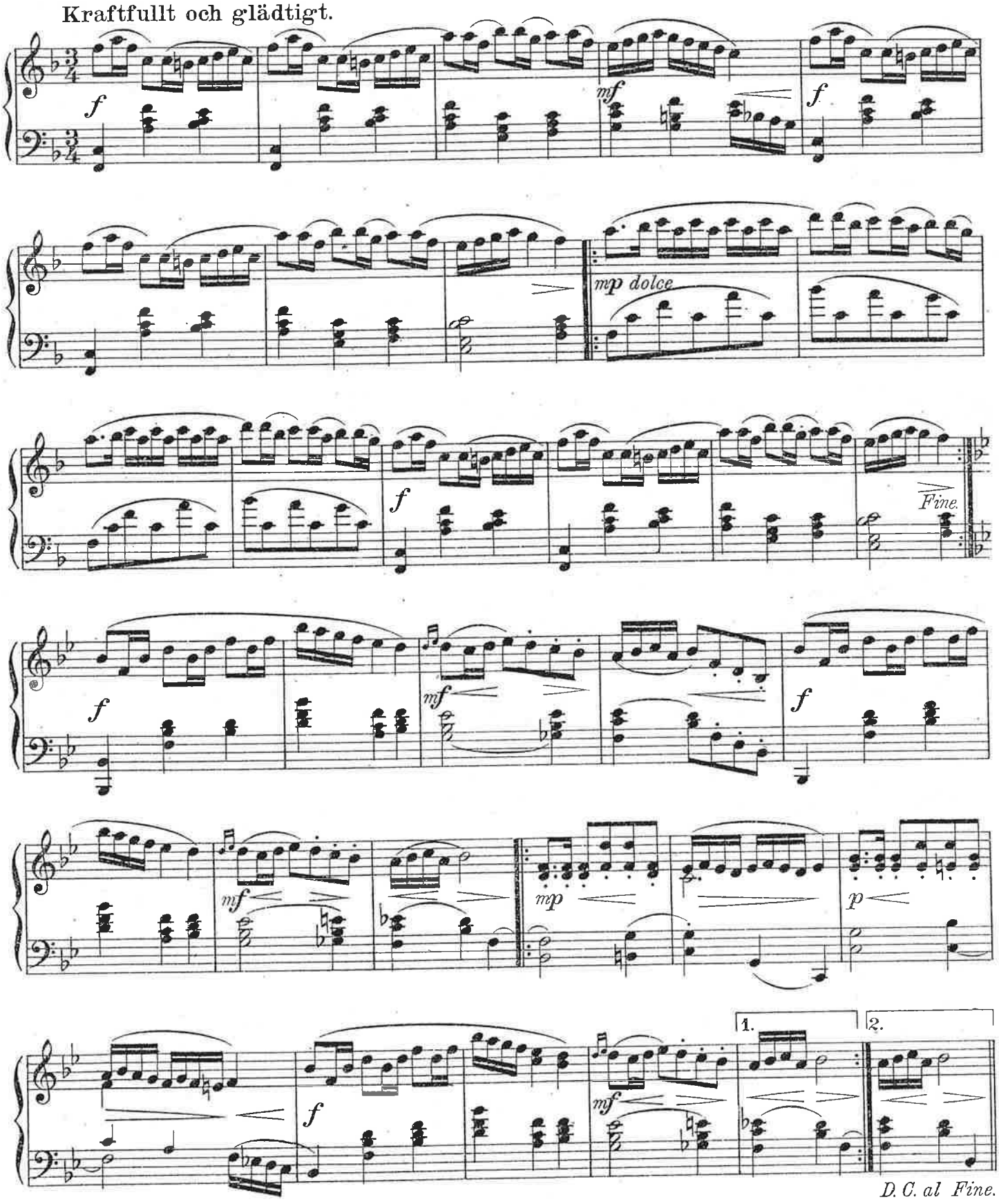

25. Ebba Brahes polska.*)

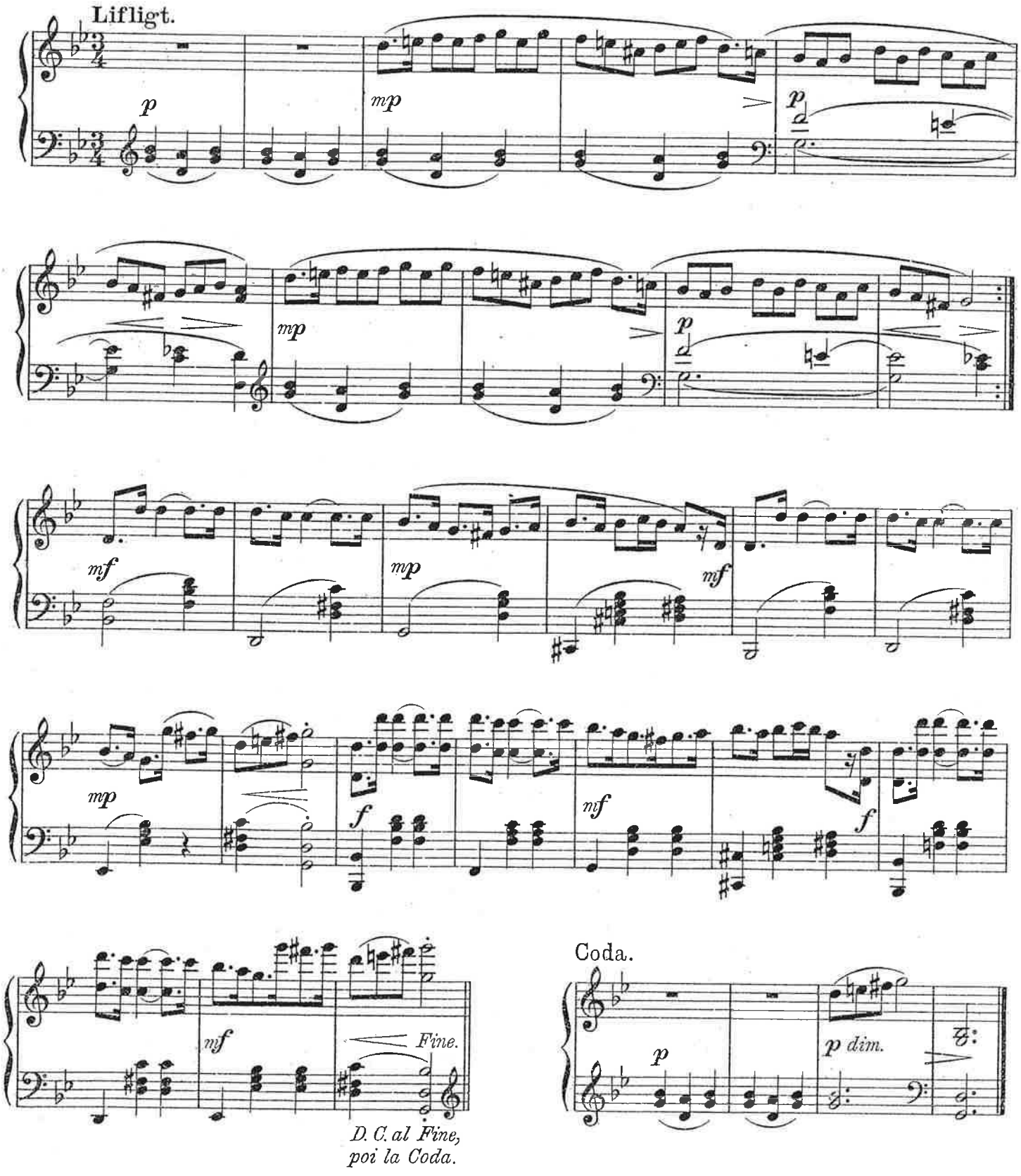

*) Under denna benämning har tonsättarens mor, fru M. Peterson-Berger, hört den påtagligen mycket gamla melodien utföras i hennes hembygd på Dal.